

paa, at Vebeltostbanen, hvad jeg ikke skal udtale mig imod, rykker op i første Linie, hvormod Rødkærsbro-Kellerup-Banen rykker hen i det intet, hvor den i dette Øjeblik hører hjemme. Saa kan den atter næste Aar komme frem i den Skikkelse, den bør have. Jeg ønsker nemlig ogsaa en Bane i Sydgaande Retning, men kun som en Statsbane, og jeg ønsker ikke, at den skal smugles ind her eller hænge som et Paradenummer paa det samlede Lovforslag i 10 Aar uden at blive gennemført; jeg ønsker det ikke for Egnens Skyld og heller ikke for den ærede Rigsdagsmands Skyld, der interesserer sig saa meget for denne Bane.

Det var dette, jeg gjorde gældende i Fjor, rigtignok lidt mere udførligt, end jeg nu har gjort det, og det var ogsaa ud fra den Betragtning, at den højtærede Minister udtalte sig i Fjor her i Salen, og de Udtalelser, der i Aar ere komne fra Landsstingsudvalgets Medlemmer og dets Ordfører, gik saa temmelig i samme Retning; den højtærede Minister har ogsaa i Aar i Landsstinget udtalt noget lignende under Behandlingen af denne Sag, og derfor undrer det mig noget, at den højtærede Minister nu indtager en anden Stilling over for dette Forslag, som han før har udtalt sig stærkt imod. Han udtalte her i Fjor, at han ikke kunde indlade sig paa at give Koncession efter dette Forslag, og han har ogsaa nylig i Landsstinget sagt, at han ikke kunde give Koncession paa denne Bane. Saaledes har den højtærede Minister, ganske vist med lidt Variation, udtalt sig til de forskellige Tider, og Traaden i det har været, at han ikke kunde tage mod dette Forslag; men hvad siger nu den ærede Minister i Dag? Han fremkommer kun med den vage Bemærkning, at man ganske sikkert vil komme til at bestemme sig med denne Bane paa ny her i Tinget, inden Koncessionen kan gives. Han udtaler altsaa kun en Formodning; men en bestemt og klar Udtalelse om, at hverken denne Minister eller hans Efterfølger nogen Sinde ville kunne give Koncession paa denne Bane i den Skikkelse, hvori den nu foreligger, have vi ikke hørt i Dag. Han ligesom indirekte truede med, at de Baner, som vedrøre Kredse, hvis Repræsentanter ikke være tilbøjelige til at stemme for Statslaan, helst burde forsvinde. Det undrede mig noget, og Konsekvensen af dette vil føre til, at dette for mig nærmest vil komme til at staa som et Spørgsmaal om Forligsbanner kontra Protest mod Forliget; dog, det skal jeg lade staa ved sit Værd; det vil Tiden maaske nærmere klare. Jeg ønsker kun, at Udvalget vil tage sit Endringsforslag under Nr. 4

tilbage. Jeg tror ikke, det er helbigt, vi føre Forhandlingerne her paa den Maade, som man her har et Eksempel paa. Jeg tror, at enhver, som ser paa Kortet, vil indrømme, at denne Bane er og maa være en Statsbane, og naar man er enig om dette, vil det ogsaa erkendes, at der der er Interesser at tage Hensyn til, som ikke ere blevne belyste. Dette Forslag har ikke været særlig behandlet i noget Udvalg, og der foreligger saaledes ikke nogen Udvalgsbetænkning derom; der foreligger heller ikke nogen Begrundelse fra den ærede Ordfører af, at det bør være dette Anlæg og ikke noget andet. Som Begrundelse for at rykke det fra dets nuværende Stilling op i første Linie have vi kun hørt den ærede Ordfører sige, at der ikke var tilstrækkelig Høje til at lade det staa i 2den Klasse, men det falder jeg ikke for nogen Begrundelse, og jeg tror derfor, at den ærede Ordfører skulde Tinget en virkelig Begrundelse, og at man derfor maa tage Endringsforslaget tilbage. Det er jo kun en Opfordring fra min Side, og vil man ikke efterkomme den, er der jo ikke noget derved at gøre. Men hvis Udvalget fastholder sit Endringsforslag nu, vil jeg bestemt anmode Udvalget om at tage det under Overvejelse inden 3dje Behandling, saaledes at man kunde give en Begrundelse for, at vi skulle have dette Anlæg som en Privatbane og ikke som en Statsbane, og hvorfor det skal være netop denne Linie og ikke en anden, det tror jeg, at dette Ting har et Krav paa at faa klargjort, inden det tager sin endelige Stilling kontra Landsstinget i denne Sag. Hvis det ikke sker, forbeholder jeg mig at søge ad de Veje, som Forretningsordenen tillader, til 3dje Behandling at faa stillet et Endringsforslag op, som gaar ud paa at udstemme denne Bane, og jeg haaber, at hvis man til den Tid overvejer pro et contra vil man blive klar over, at de Betragtninger, jeg her har gjort gældende, have overordentlig meget paa sig. — Jeg skal, som sagt, ikke opholde det høje Ting længe, da jeg ikke agter at stemme mod Forslaget og derfor kan spare mig enhver indgaaende Begrundelse. Jeg har kun taget Ordet for at tilraade enten at tage Endringsforslaget tilbage straks, eller hvis man vil fastholde det til 3dje Behandling, da at søge virkelig at begrunde det. Jeg vil kun, inden jeg slutter, spørge den højtærede Minister om, hvorvidt han fremdeles ser paa Sagen, som han hidtil har gjort, saaledes at han ikke vilde kunne give Koncession paa denne Bane som en Privatbane. Den bør efter sin Natur sikkert være en